

[Justitsministeren]

fremSATTE i 1990. Dette forslag vandt ikke tilslutning her i Tinget, og jeg mener ikke, at der senere er sket ændringer i forholdene, der kan føre til en anden vurdering; tværtimod er det vel netop i disse tider et meget dårligt signal at udsende, hvis racediskriminerende udtalelser afkriminaliseres.

Af disse grunde kan jeg ikke anbefale lovfor-slaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre er vi lige så optaget af at overholde internationale konventioner som justitsministeren, og for ikke at afspore debatten vil jeg gerne allerede nu spørge ministeren, hvilket afsnit af konventionen der får ministeren til at fremkomme med de synspunkter, jeg lige har hørt.

Den 20. juli 1993 fik jeg et svar fra ministeren i Retsudvalget, og jeg forstår svaret fra ministeren sådan, at vi er forpligtet til at kriminalisere udbredelse af ideer, der hviler på tro på racemæssig overlegenhed eller racehad, tilskyndelse til racediskrimination og alle volds-handlinger eller tilskyndelse til sådanne handlinger mod enhver race eller persongruppe af anden hudfarve eller anden etnisk oprindelse.

Men jeg mener ikke, det er det, der står i straffelovens § 266 b. Vi har voldsbestemmelser, vi har bestemmelser om æreskrænkelser osv., så vi kan straffe alle overgreb og har også mulighed for skærpelse af strafudmålingen for f.eks. etnisk vold. Men jeg forstår ikke ministerens svar som et krav om, at vi skal have netop den udformning af straffelovens § 266 b, som vi har i dag.

Ole Espersen (S):

Uden at foregribe ministerens svar havde jeg faktisk forberedt mig på at besvare det stillede spørgsmål – ikke fordi jeg vidste, fru Birthe Rønn Hornbech ville komme frem med det, men fordi jeg ville spørge Fremskridtspartiets ordfører, hvordan man kan sige, at man ikke har brug for denne straffebestemmelse, når der står netop det, fru Birthe Rønn Hornbech nævnte.

Der står, at vi forpligter os til at kriminalisere al udbredelse af ideer, der hviler på racemæssig overlegenhed, al tilskyndelse til diskrimination, tilskyndelse til voldshandling osv.

Man kan så stille det spørgsmål, om vi til fulde opfylder disse krav, for vi har begrænset straffelovens område til at omfatte trusler, nedværdigelser og forhånelser. Man kunne i og for sig godt forlange, og man kunne også forestille sig, at man fra FN's side ville gå endnu videre, end vi har gjort.

At forhåne og nedværdige er jo det samme som at sige, at vores race er alle andre overlegen, og trusler over for grupper af anden etnisk oprindelse er noget, vi skal forbyde. Men det behøver ikke at være forbudt i straffelovens voldsparagraffer, for som fru Birthe Rønn Hornbech ved, drejer bestemmelserne om æresfornærmelser og vold sig om vold, trusler og fornærmelser mod enkeltpersoner, ikke mod grupper i bred almindelighed. Vi har forpligtet os til at beskytte disse grupper efter bestemmelserne i racediskriminationskonventionen, og der er ingen anden paragraf, som dækker dette spørgsmål.

Men først og fremmest spørger jeg Fremskridtspartiet: Hvordan kan man på denne baggrund hævde, at en straffelovsbestemmelse slet ikke er nødvendig? Som ministeren sagde, hævder man det uden nogen begrundelse, men nu har jeg altså bedt om en konkret begrundelse på baggrund af det, jeg har ridset op.

I øvrigt er det da udmærket at tage en diskussion om ytringsfriheden; det skal Fremskridtspartiet ikke have utak for, for det er meget godt at gøre det en gang imellem. Så kan man spørge, som ministeren gjorde, om tidspunktet er det rette, når det drejer sig om netop dette emne. Efter min mening kan man faktisk godt – og det er jo det Fremskridtspartiet efterlyser – diskutere alle mulige samfundsrelevante problemer også vedrørende forskellige racer, etnisk oprindelse og nationaliteter osv., og man kan gøre det uden hverken at true, forhåne eller nedværdige. Hvorfor skulle det være nødvendigt i samfundsdebatten at true, nedværdige eller forhåne andre? Kan man ikke udmærket føre en debat om samfundsforhold uden at gøre dette? Det mener man åbenbart fra Fremskridtspartiets side at man ikke kan, men vi har en anden opfattelse.

Selvfølgelig kunne man vælge så at opsig konventionen; det har man da ret til, ligesom man kan opsig alle andre konventioner. Men jeg tror, det ville være meget svært at forklare, ikke mindst i denne tid, hvor alle erkender, at